

Bruksela, 19 września 2023 r.
(OR. en)

12128/23

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0225 (NLE)**

**JAI 1062
FRONT 251
VISA 161
SIRIS 69**

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy:	Umowa między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie przepisów uzupełniających dotyczących Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej, w ramach funduszu zintegrowanego zarządzania granicami, na lata 2021-2027
----------	--

UMOWA
MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ
A KRÓLESTWEM NORWEGII
W SPRAWIE PRZEPISÓW UZUPEŁNIAJĄCYCH DOTYCZĄCYCH INSTRUMENTU
WSPARCIA FINANSOWEGO NA RZECZ ZARZĄDZANIA GRANICAMI
I POLITYKI WIZOWEJ, W RAMACH FUNDUSZU
ZINTEGROWANEGO ZARZĄDZANIA GRANICAMI, NA LATA 2021-2027

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

oraz

KRÓLESTWO NORWEGII, zwane dalej „Norwegią”,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC Umowę zawartą przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącą włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹ (zwaną dalej „umową o włączeniu Islandii i Norwegii w dorobek Schengen”),

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148² (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie IZGW”) Unia ustanowiła, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (zwany dalej „IZGW”).
- (2) Rozporządzenie w sprawie IZGW stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu umowy o włączeniu Islandii i Norwegii w dorobek Schengen.

¹ Dz.U. WE L 176 z 10.7.1999, s. 36.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. UE L 251 z 15.7.2021, s. 48).

- (3) Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, stanowi szczególny instrument w kontekście dorobku Schengen mający zapewnić, aby europejskie zintegrowane zarządzanie granicami zewnętrznymi było silne i skuteczne, a przy tym gwarantowało swobodny przepływ osób, w pełnej zgodności z zobowiązaniami państw członkowskich i państw stowarzyszonych w zakresie praw podstawowych, a także mający wspierać jednolite wdrażanie i modernizację wspólnej polityki wizowej, czym przyczyni się do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w państwach członkowskich i państwach stowarzyszonych.
- (4) Art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie IZGW stanowi, że kwota, o której mowa w art. 7 ust. 3 lit. a), oraz dodatkowe zasoby przewidziane w tym rozporządzeniu wdraża się w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 63 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046¹ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowe”) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060² (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów”).

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. UE L 193 z 30.7.2018, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. UE L 231 z 30.6.2021, s. 159).

- (5) Art. 7 ust. 6 rozporządzenia w sprawie IZGW stanowi, że dokonuje się ustaleń w celu określenia charakteru i zasad udziału w IZGW państw stowarzyszonych w zakresie wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen.
- (6) IZGW umożliwia realizację działań w ramach zarządzania dzielonego, w trybach bezpośrednim i pośrednim, a niniejsza Umowa powinna umożliwić realizację działań w Norwegii w którymkolwiek z tych sposobów zgodnie z zasadami i przepisami Unii dotyczącymi zarządzania finansami i kontroli finansowej.
- (7) Z uwagi na charakter *sui generis* dorobku Schengen i znaczenie jego jednolitego stosowania dla integralności strefy Schengen wszystkie przepisy mające zastosowanie do zarządzania programami powinny obowiązywać w stosunku do Norwegii w taki sam sposób jak w stosunku do państw członkowskich.
- (8) Aby ułatwić obliczanie i wykorzystywanie rocznych wkładów Norwegii na rzecz IZGW, wkłady tego państwa za okres 2021–2027 powinny zostać wniesione w pięciu rocznych transzach w latach 2023–2027. W latach 2023–2025 roczne wkłady mają stałą wysokość, natomiast wkłady za lata 2026 i 2027 należy określić w 2026 r. na podstawie nominalnego produktu krajowego brutto wszystkich państw uczestniczących w IZGW, z uwzględnieniem faktycznie zrealizowanych płatności.

- (9) Zgodnie z zasadą równego traktowania Norwegia powinna korzystać z wszelkich nadwyżek dochodów określonych w art. 86 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240¹ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie ETIAS”). W ramach IZGW wkłady finansowe należne od Norwegii na rzecz IZGW podlegają proporcjonalnemu zmniejszeniu.
- (10) Unijne prawodawstwo dotyczące ochrony danych, w tym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679², jest objęte Porozumieniem EOG i zostało włączone do jego załącznika XI. Norwegia stosuje zatem to rozporządzenie.
- (11) Norwegia nie jest związana Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, ale jest stroną Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w związku z czym przestrzega praw i zasad uznanych w tej Konwencji i jej protokołach oraz w Powszechnej deklaracji praw człowieka. Zamieszczone w rozporządzeniu w sprawie IZGW i rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów oraz w niniejszej Umowie odesłania do Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy zatem rozumieć jako odesłania do tej Konwencji i jej protokołów ratyfikowanych przez Norwęgę oraz do art. 14 tej deklaracji.
- (12) Norwegia, nie będąc związana odesłaniami do dorobku prawnego UE w zakresie ochrony środowiska, powinna wprowadzić w życie IZGW i niniejszą Umowę zgodnie z porozumieniem paryskim i celami zrównoważonego rozwoju określonymi w Agendzie Organizacji Narodów Zjednoczonych 2030,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. UE L 236 z 19.9.2018, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. UE L 119 z 4.5.2016, s. 1).

ARTYKUŁ 1

Zakres stosowania

W niniejszej Umowie określono przepisy uzupełniające niezbędne do udziału Norwegii w Instrumencie Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (zwanym dalej „IZGW”), w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, w okresie programowania 2021–2027 zgodnie z art. 7 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2021/1148 (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie IZGW”).

ARTYKUŁ 2

Zarządzanie finansami i kontrola

1. W trakcie wykonywania rozporządzenia w sprawie IZGW Norwegia podejmuje niezbędne środki mające zapewnić przestrzeganie postanowień i przepisów dotyczących zarządzania finansami i kontroli finansowej, określonymi odpowiednio w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) oraz w prawie Unii, którego podstawa prawna wywodzi się z TFUE.

Postanowienia i przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują:

- a) art. 33, 36, 61, 63, 97–106, 115–116, 125–129, 135–144, 154 oraz 155 ust. 1, 2, 4, 6 i 7, 180, 254–257 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”);

- b) rozporządzenie Rady (Euratom, EWG) nr 2185/96¹;
- c) rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95² i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013³;
- d) art. 1–4, 7–9, 15–17, 21–24, 35–42, 44–107, 113–115 i 119 rozporządzenia (UE) 2021/1060 (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów”) oraz odpowiednie załączniki do tego rozporządzenia mające znaczenie dla IZGW.

2. W przypadku zmiany, uchylecia, zastąpienia lub przekształcenia rozporządzenia finansowego, mających znaczenie dla IZGW:

- a) Komisja Europejska informuje o tym Norwegię w najwcześniejszym możliwym terminie oraz, na wniosek Norwegii, przedstawia wyjaśnienia dotyczące takiej zmiany, takiego uchylecia, zastąpienia lub przekształcenia.
- b) Niezależnie od art. 13 ust. 4 Komisja Europejska (w imieniu Unii) i Norwegia mogą, za porozumieniem, określić zmiany ust. 1 akapit drugi lit. a) niniejszego artykułu, które są niezbędne do uwzględnienia takiej zmiany, takiego uchylecia, zastąpienia lub przekształcenia rozporządzenia finansowego.

¹ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. UE L 292 z 15.11.1996, s. 2).

² Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. WE L 312 z 23.12.1995, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. UE L 248 z 18.9.2013, s. 1).

3. Norwegia stosuje i, w razie potrzeby, wdraża:

- a) akty prawne Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniające rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów w zakresie, w jakim dotyczą one przepisów regulujących stosowanie rozporządzenia w sprawie IZGW;
- b) akty wykonawcze lub delegowane przyjęte przez Komisję Europejską na podstawie rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w zakresie, w jakim dotyczą one przepisów regulujących stosowanie rozporządzenia w sprawie IZGW.

Aby umożliwić to Norwegii, Komisja Europejska:

- a) w najwcześniejszym możliwym terminie informuje Norwęgę o wszystkich wnioskach dotyczących aktów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), oraz, na wniosek Norwegii, przedstawia wyjaśnienia dotyczące tych wniosków;
- b) jak najszybciej powiadamia Norwęgę o wszystkich aktach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b).

Norwegia może – jak najszybciej – poinformować Unię o swoim stanowisku w sprawie tych wniosków, które to stanowisko Unia uwzględni w należyty sposób.

Jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż 90 dni po powiadomieniu przez Unię o aktach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b), Norwegia powiadamia Unię o swojej decyzji o zaakceptowaniu tych aktów.

4. Podmioty prawne z siedzibą w Norwegii mogą uczestniczyć w działaniach finansowanych z IZGW na warunkach równoważnych tym mającym zastosowanie do podmiotów prawnych z siedzibą w Unii.

ARTYKUŁ 3

Szczególne stosowanie przepisów rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów,
o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit drugi lit. d)

Aby zapewnić przestrzeganie przez Norwegię przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit drugi lit. d):

- a) odesłania do Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy rozumieć jako odesłania do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz jej protokołów ratyfikowanych przez Norwegię oraz do art. 14 Powszechnej deklaracji praw człowieka;
- b) Norwegia, nie będąc związana odesłaniami do dorobku prawnego UE w zakresie ochrony środowiska, zobowiązuje się wprowadzić w życie IZGW zgodnie z porozumieniem paryskim i celami ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.

ARTYKUŁ 4

Szczególne stosowanie przepisów rozporządzenia w sprawie IZGW

1. Komisja przydziela Norwegii dodatkową kwotę, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie IZGW, o ile warunki określone w art. 14 ust. 2 rozporządzenia w sprawie IZGW zostaną spełnione w okresie dwóch lat po rozpoczęciu udziału Norwegii w IZGW.
2. Terminy dotyczące wejścia w życie rozporządzenia w sprawie IZGW należy rozumieć jako odnoszące się do daty wejścia w życie niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 5

Egzekucja

1. Decyzje podjęte przez Komisję, które nakładają zobowiązanie pieniężne na podmioty inne niż państwa, podlegają egzekucji na terytorium Norwegii.

Egzekucja takich decyzji odbywa się zgodnie z obowiązującymi w Norwegii przepisami postępowania cywilnego. Właściwy organ, o którym mowa w akapicie trzecim, opatruje odpowiednią decyzję klauzulą egzekucyjną, przy czym nie dokonuje żadnych formalności poza sprawdzeniem autentyczności takiej decyzji.

Rząd Norwegii wyznacza do tego celu właściwy organ i powiadamia o tym Komisję, która z kolei informuje o tym Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Po spełnieniu, na wniosek Komisji, tych wymogów formalnych, Komisja może przystąpić do postępowania egzekucyjnego zgodnie z prawem norweskim, kierując sprawę bezpośrednio do właściwego organu.

Postępowanie egzekucyjne można zawiesić wyłącznie na podstawie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Sądy Norwegii są jednak właściwe w sprawach skarg dotyczących nieprawidłowości w przeprowadzaniu egzekucji.

2. Wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydane w związku z klauzulą arbitrażową zawartą w umowie lub umowie o udzielenie dotacji objętej zakresem stosowania niniejszej Umowy mogą być egzekwowane w Norwegii w taki sam sposób jak decyzje Komisji Europejskiej, o których mowa w ust. 1.

ARTYKUŁ 6

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Norwegia zobowiązuje się:
 - a) przeciwdziałać nadużyciom finansowym oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności przynoszącej szkody interesom finansowym Unii poprzez podejmowanie środków, które mają skutek odstrasżający i zapewniają skuteczną ochronę w Norwegii;

- b) stosować w celu zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii takie same środki, jak te, które stosuje, aby chronić własne interesy finansowe; oraz
- c) koordynować swoje działania służące ochronie interesów finansowych Unii z państwami członkowskimi i Komisją Europejską.

2. Właściwe organy Norwegii bezzwłocznie informują Komisję Europejską lub Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych („OLAF”), gdy powezmą wiadomość o przypadkach nieprawidłowości, nadużyć finansowych lub innej nielegalnej działalności naruszających interesy finansowe Unii lub o wszelkich podejrzeniach takich nieprawidłowości, nadużyć lub takiej nielegalnej działalności. Właściwe organy Norwegii informują również Prokuraturę Europejską („EPPO”), gdy takie przypadki lub podejrzenia dotyczą sprawy, która może wchodzić w zakres kompetencji EPPO.

Norwegia i Unia zapewniają skuteczną wzajemną pomoc w sprawach, w których właściwe organy Unii lub Norwegii prowadzą postępowania przygotowawcze lub sądowe zgodnie z mającymi zastosowanie regulacjami prawnymi dotyczącymi ochrony interesów finansowych drugiej strony w zakresie stosowania niniejszej Umowy.

3. Norwegia przyjmuje środki równoważne środkom przyjętym przez Unię zgodnie z art. 325 ust. 4 TFUE, które obowiązują w dniu podpisania niniejszej Umowy.

4. Wymiana informacji między Komisją Europejską, OLAF, EPPO, Trybunałem Obrachunkowym i właściwymi organami Norwegii odbywa się z należyтым uwzględnieniem wymogów poufności. Dane osobowe zawarte w wymienianych informacjach podlegają ochronie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

ARTYKUŁ 7

Przeglądy i audyty przeprowadzane przez Unię

1. Unia ma prawo przeprowadzać przeglądy i audyty techniczne, finansowe lub innego rodzaju w pomieszczeniach osób fizycznych mających miejsce zamieszkania w Norwegii lub osób prawnych mających siedzibę w Norwegii, jeżeli osoby takie otrzymują finansowanie unijne w ramach IZGW, a także w pomieszczeniach osób trzecich uczestniczących w wykonaniu finansowania unijnego w ramach IZGW, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Norwegii, w taki sam sposób, w jaki jest to możliwe w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Takie przeglądy i audyty mogą być przeprowadzane przez Komisję Europejską, OLAF i Trybunał Obrachunkowy.
2. Organy Norwegii ułatwiają przeprowadzanie przeglądów i audytów, które – na wniosek tych organów – mogą być przeprowadzane wspólnie z nimi.
3. Przeglądy i audyty można prowadzić – również po zawieszeniu wynikających ze stosowania niniejszej Umowy praw podmiotów prawnych mających siedzibę w Norwegii lub po wypowiedzeniu niniejszej Umowy – w sprawie wszelkich zobowiązań prawnych związanych z wykonaniem budżetu Unii podjętych przed dniem, w którym zawieszenie lub wypowiedzenie stało się skuteczne.

ARTYKUŁ 8

Kontrole i inspekcje na miejscu

OLAF jest upoważniony do przeprowadzania na terytorium Norwegii kontroli i inspekcji na miejscu w odniesieniu do IZGW zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96 w brzmieniu uzupełnionym rozporządzeniem (UE) nr 883/2013.

Organy Norwegii ułatwiają przeprowadzanie kontroli oraz inspekcji na miejscu, które – na wniosek tych organów – mogą być przeprowadzane wspólnie z nimi.

ARTYKUŁ 9

Europejski Trybunał Obrachunkowy

Kompetencje Trybunału Obrachunkowego określone w art. 287 ust. 1 i 2 TFUE obejmują dochody i wydatki związane z wykonaniem rozporządzenia w sprawie IZGW przez Norwegię, w tym na terytorium tego państwa.

Zgodnie z wymogami określonymi w art. 287 ust. 3 TFUE oraz w części pierwszej tytuł XIV rozdział 1 rozporządzenia finansowego Trybunał Obrachunkowy może przeprowadzać kontrole w pomieszczeniach organów zarządzających w imieniu Unii dochodami i wydatkami w odniesieniu do IZGW na terytorium Norwegii, w tym w pomieszczeniach osób fizycznych lub prawnych otrzymujących płatności z budżetu.

Kontrolę Trybunału Obrachunkowego w Norwegii przeprowadza się w powiązaniu z krajowymi instytucjami kontrolnymi lub, jeżeli nie mają one niezbędnych uprawnień, z właściwymi służbami krajowymi. Trybunał Obrachunkowy oraz krajowe instytucje kontrolne Norwegii współpracują na zasadzie wzajemnego zaufania, zachowując swoją niezależność. Instytucje te lub służby zawiadamiają Trybunał Obrachunkowy, czy zamierzają uczestniczyć w kontroli.

ARTYKUŁ 10

Wkłady finansowe

1. Norwegia dokonuje rocznych płatności do budżetu IZGW według wzoru przedstawionego w załączniku I.
2. Każdego roku Komisja może wykorzystać nie więcej niż 0,75 % płatności dokonywanych przez Norwegię na pokrycie wydatków administracyjnych związanych z personelem lub personelem zewnętrznym na potrzeby wspierania wykonania przez Norwegię rozporządzenia w sprawie IZGW oraz niniejszej Umowy.
3. Po odliczeniu wydatków administracyjnych, o których mowa w ust. 2, pozostałą kwotę rocznych płatności przydziela się w następujący sposób:
 - a) 70 % na realizację programów państw członkowskich i państw stowarzyszonych;

b) 30 % na instrument tematyczny, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia w sprawie IZGW.

4. Kwotę równoważną rocznym płatnościom przez Norwegię przeznacza się na wspieranie solidnego i skutecznego europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi.

5. Unia przekazuje Norwegii informacje dotyczące udziału finansowego tego państwa, ujęte w informacjach budżetowych, rachunkowych, informacjach na temat działań i oceny przedstawianych unijnym organom budżetowym i organom udzielającym absolutorium w odniesieniu do IZGW.

ARTYKUŁ 11

ETIAS

Część dochodów z ETIAS, która może pozostać po pokryciu kosztów funkcjonowania i utrzymania ETIAS, o której mowa w art. 86 rozporządzenia w sprawie ETIAS (zwaną dalej „nadwyżką”), odlicza się od ostatecznego wkładu finansowego Norwegii na rzecz IZGW według wzoru określonego w załączniku II.

ARTYKUŁ 12

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane na mocy postanowień niniejszej Umowy, niezależnie w jakiej postaci, są objęte tajemnicą służbową i są chronione w taki sam sposób, w jaki chroni się podobne informacje na mocy przepisów mających zastosowanie do instytucji Unii oraz odpowiednich przepisów prawa Norwegii. Informacje takie przekazuje się wyłącznie osobom w instytucjach Unii, w państwach członkowskich lub w Norwegii, które muszą zapoznać się z nimi ze względu na pełnione funkcje; informacji tych nie można wykorzystywać do celów innych niż skuteczna ochrona interesów finansowych Stron.

ARTYKUŁ 13

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Strony zatwierdzają niniejszą Umowę zgodnie ze swoimi procedurami wewnętrznymi. Strony powiadamiają się o zakończeniu tych procedur. W przypadku Unii powiadomienie na piśmie należy przesłać do Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej.
2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu złożenia ostatniego powiadomienia, o którym mowa w ust. 1.
3. Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki oraz umożliwić rozpoczęcie realizowania działań od początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, stosowanie środków objętych rozporządzeniem w sprawie IZGW można rozpocząć przed wejściem w życie niniejszej Umowy, najwcześniej od dnia 1 stycznia 2021 r.

4. Wszelkich zmian niniejszej Umowy dokonuje się wyłącznie na piśmie, za obopólną zgodą Stron. Wejście w życie zmian nastąpi zgodnie z tą samą procedurą, która ma zastosowanie do wejścia w życie niniejszej Umowy.

5. Niezależnie od ust. 4 niniejszego artykułu komitet mieszany ustanowiony na mocy art. 3 umowy o włączeniu Islandii i Norwegii w dorobek Schengen jest uprawniony do negocjowania i przyjmowania niezbędnych zmian w art. 2 ust. 1 lit. a) akapit drugi niniejszej Umowy w przypadku powiadomienia dokonanego zgodnie z art. 15 ust. 2, w przypadku gdy nie osiągnięto porozumienia zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 14

Rozstrzyganie sporów

W przypadku powstania sporu dotyczącego stosowania niniejszej Umowy stosuje się procedurę określoną w art. 11 umowy o włączeniu Islandii i Norwegii w dorobek Schengen.

ARTYKUŁ 15

Zawieszenie

1. Zgodnie z ust. 5–7 niniejszego artykułu Unia może zawiesić podmioty prawne z siedzibą w Norwegii w prawach wynikających ze stosowania niniejszej Umowy w przypadku niewniesienia przez Norwęgę wkładu finansowego w całości lub w części, nieprzestrzegania art. 2 ust. 3, w tym podjęcia decyzji o niezaakceptowaniu aktu notyfikowanego na mocy tego przepisu lub gdy rozporządzenie finansowe podlega zmianie, uchyleniu, zastąpieniu lub przekształceniu, mającym znaczenie dla IZGW i w terminie 30 dni od wejścia w życie takiej zmiany, takiego uchylenia, zastąpienia lub przekształcenia rozporządzenia finansowego nie osiągnięto porozumienia na podstawie art. 2 ust. 2.
2. Unia powiadamia Norwęgę o zamiarze zawieszenia podmiotów prawnych z siedzibą w Norwegii w prawach wynikających ze stosowania niniejszej Umowy; w takim przypadku sprawa zostaje oficjalnie zamieszczona w porządku obrad komitetu mieszanego ustanowionego na mocy art. 3 umowy o włączeniu Islandii i Norwegii w dorobek Schengen.
3. Zwołuje się komitet mieszany, a jego posiedzenie odbywa się w terminie 30 dni od powiadomienia, o którym mowa w ust. 2. Komitet mieszany ma 90 dni na rozstrzygnięcie sprawy, licząc od daty przyjęcia porządku obrad, w którym zamieszczono sprawę zgodnie z ust. 2. Jeżeli komitet mieszany nie zdoła rozstrzygnąć sprawy w terminie 90 dni, termin ten przedłuża się o 30 dni, aby zapewnić ostateczne rozstrzygnięcie sprawy.

4. Jeżeli komitet mieszany nie jest w stanie rozstrzygnąć sprawy w terminie określonym w ust. 3, Unia może zawiesić podmioty prawne z siedzibą w Norwegii w prawach wynikających ze stosowania niniejszej Umowy zgodnie z ust. 5–7.
5. W przypadku zawieszenia podmioty prawne z siedzibą w Norwegii nie kwalifikują się do udziału w procedurach wyboru, które nie są jeszcze zakończone w chwili, gdy zawieszenie stało się skuteczne. Procedurę wyboru uznaje się za zakończoną w chwili podjęcia zobowiązań prawnych w wyniku takiej procedury.
6. Zawieszenie nie ma wpływu na zobowiązania prawne podjęte wobec podmiotów prawnych z siedzibą w Norwegii zanim zawieszenie stało się skuteczne. Do takich zobowiązań prawnych stosuje się nadal niniejszą Umowę.
7. Wszelkie operacje niezbędne, aby chronić interesy finansowe Unii i zapewnić wypełnienie zobowiązań finansowych wynikających ze zobowiązań podjętych na mocy niniejszej Umowy przed zawieszeniem można przeprowadzać również po zawieszeniu.
8. Unia powiadamia Norwegię natychmiast po otrzymaniu kwoty należnego wkładu finansowego lub operacyjnego, po ustaniu nieprzestrzegania art. 2 ust. 3 lub po rozstrzygnięciu sprawy związanej z rozporządzeniem finansowym. Z chwilą takiego powiadomienia zawieszenie znosi się ze skutkiem natychmiastowym.
9. Od dnia zniesienia zawieszenia podmioty prawne z Norwegii ponownie kwalifikują się do udziału w procedurach wyboru rozpoczętych po tej dacie oraz w procedurach wyboru rozpoczętych przed tą datą, w przypadku których nie upłynął jeszcze termin składania wniosków.

ARTYKUŁ 16

Wypowiedzenie

1. Unia albo Norwegia mogą wypowiedzieć niniejszą Umowę, powiadamiając o tym drugą Stronę. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po upływie trzech miesięcy od daty takiego powiadomienia. W przypadku Unii powiadomienie na piśmie należy przesłać do Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej.
2. Wypowiedzenie niniejszej Umowy następuje automatycznie z chwilą wypowiedzenia umowy o włączeniu Islandii i Norwegii w dorobek Schengen zgodnie z art. 8 ust. 4, art. 11 ust. 3 lub art. 16 umowy o włączeniu Islandii i Norwegii w dorobek Schengen.
3. W przypadku wypowiedzenia niniejszej Umowy zgodnie z ust. 1 lub ust. 2 Strony uzgadniają, że operacje, w przypadku których zobowiązania prawne podjęto po wejściu w życie niniejszej Umowy i przed jej wypowiedzeniem, będą kontynuowane do czasu ich ukończenia na warunkach określonych w niniejszej Umowie.
4. Operacje niezbędne do ochrony interesów finansowych Unii i do wypełnienia zobowiązań finansowych wynikających ze zobowiązań podjętych na mocy niniejszej Umowy przed jej wypowiedzeniem można przeprowadzić również po wypowiedzeniu niniejszej Umowy.
5. Strony ustalają za obopólną zgodą wszelkie inne skutki rozwiązania niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 17

Języki

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i norweskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

WZÓR OBLICZANIA
ROCZNYCH WKŁADÓW FINANSOWYCH ZA LATA 2021–2027
ORAZ SZCZEGÓŁY DOTYCZĄCE PŁATNOŚCI

1. Przy obliczaniu wkładu finansowego uwzględnia się kwotę, o której mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie IZGW.
2. W latach 2023–2025 Norwegia dokonuje rocznych płatności na rzecz budżetu IZGW zgodnie z poniższą tabelą:

(wszystkie kwoty w EUR)

	2023	2024	2025
Norwegia	30 380 762	30 380 762	30 380 762

Wkłady finansowe, o których mowa w niniejszym artykule, są należne od Norwegii niezależnie od daty zatwierdzenia programu, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów.

3. Wkład finansowy Norwegii na rzecz IZGW na lata 2026–2027 oblicza się w następujący sposób:

dla każdego roku w okresie 2020 – 2024 r. nominalną wartość produktu krajowego brutto (PKB) Norwegii, według stanu na 31 marca 2026 r. na stronie Eurostatu (PKB w cenach bieżących), dzieli się przez sumę nominalnych wartości PKB wszystkich państw uczestniczących w IZGW za każdy odnośny rok. Średnią z pięciu wartości procentowych uzyskanych za lata 2020–2024 stosuje się do:

- sumy środków na zobowiązania z przyjętego budżetu i późniejszych zmian lub przesunięć, na które zaciągnięto zobowiązania na koniec każdego roku w odniesieniu do IZGW na lata 2021–2025,
- rocznych środków na zobowiązania z przyjętego budżetu na IZGW na rok 2026 udostępnionych na początku 2026 r. oraz
- rocznych środków na zobowiązania zgodnie z budżetem na IZGW na rok 2027, ujętych w projekcie budżetu ogólnego Unii na rok budżetowy 2027, przyjętym przez Komisję,

aby uzyskać całkowitą kwotę, którą Norwegia powinna zapłacić w całym okresie wdrażania IZGW.

Od tej kwoty odejmuje się kwoty rocznych płatności faktycznie zrealizowanych przez Norwegię zgodnie z ust. 2 niniejszego Załącznika, aby uzyskać całkowitą kwotę wkładów tego państwa za lata 2026–2027. Połowa tej kwoty ma zostać zapłacona w 2026 r., a druga połowa – w 2027 r.

4. Wkład finansowy wnosi się w euro; kwoty należne lub kwoty, które mają zostać otrzymane, wyraża się w euro.
5. Norwegia wnosi swój odpowiedni wkład finansowy nie później niż 45 dni po otrzymaniu noty debetowej. Każde opóźnienie płatności wkładu stanowi podstawę do naliczenia odsetek od należnej kwoty od terminu wymagalności. Stopa oprocentowania jest równa stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, na który przypada ostateczny termin płatności, powiększonej o 3,5 punktu procentowego.

**WZÓR OBLICZANIA
UDZIAŁU NORWEGII WE WSZELKICH DOCHODACH POZOSTAJĄCYCH
ZGODNIE Z ART. 86 ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE ETIAS**

Dla każdego roku budżetowego, w którym występuje nadwyżka, o której mowa w art. 86 rozporządzenia w sprawie ETIAS, aż do roku budżetowego 2026, wartości dotyczące nominalnego produktu krajowego brutto (PKB) Norwegii, według stanu na 31 marca na stronie Eurostatu (PKB w cenach bieżących), dzieli się przez sumę nominalnych wartości PKB wszystkich państw uczestniczących w ETIAS za dany rok.

Średnią uzyskanych wartości procentowych stosuje się do całkowitych wygenerowanych nadwyżek. Uzyskana kwota pomniejsza wkład finansowy Norwegii w 2027 r. przeznaczony na instrument tematyczny.